

BOLSJEVIK

**DISKUSJONSBLADET TIL
RÖD UNGDOM**

Nr 7 1974

Siste møte i Sentralstyrets politiske komite oppsummerte erfaringene med Sentralstyrets plan for vårens arbeid, og diskuterte og vedtok en plan for Rød Ungdoms arbeid fram til sommeren-75. Detaljene i planen blir gjort kjent for distrikts- og lagsstyrene gjennom en egen bulletin. Her skal vi bare gjengi hovedtrekkene i oppsummeringa samt vedtakene for de viktigste arbeidsområdene.

VÅRPLANEN 74

Politisk komite mener at vårplanen betydde et langt skritt framover for organisasjonens arbeid. Laga fikk fastere planer å holde seg til, og organisasjonen marsjerte mye mer i takt enn i perioden før. Den faste planen førte til at vi oppnådde en rekke konkrete framganger. Vi styrket kommunistenes og de progressive stilling i NGS og YLI, gjennomførte et langt bedre 1.mai-arbeid enn i 1973 og forbedret sommerleirarbeidet. Noen lag styrket studiene bl.a. gjennom studier av den nye studiesirkelen. Samtidig fullførte vi en seierrik kampanje for å styrke vår revolusjonære økonomi, og overoppfyllte målsettinga som var på 75000 kroner. Den viktigste svakhet i vårplanen var at det mangla en konkret plan for gymnaskampen og yrkesskoie-

elevenes og lærlingenes kamp-etter landsmøtene i NGS og YLI. Dette førte til at organisasjonen som helhet og også Sentralstyret hadde for svakt grep om aksjonene utover våren, sjøl om en rekke enkeltmedlemmer gjorde en utmerket innsats. En annen svakhet i gjennomføringa av vårplanen var at en del lag som ikke naturlig kunne konsentrere seg ensidig om NGS eller YLI-arbeid fikk alt for lite hjelp og anvisninger, og at en del lag ennå ikke gjennomfører de obligatoriske medlemsmøtene til fastsatt tid. Totalt ser vi vårplanen og gjennomføringa av den som en stor seier for den marxist-leninistiske linja i organisasjonen. De resultatene vi oppnådde i vår, er en forutsetning for videre framgang.

HØSTPLANEN

PLAN FOR HØSTEN-74 OG VÅREN -75.

Situasjonen i Rød Ungdom foran høstens arbeid er god. Vi begynner å få et grep om noen av de viktigste områdene i massekampen, og den demokratiske sentralismen er styrket betraktelig. Flere distriktsstyrer begynner å få et ledende grep over lagas arbeid i sine områder. Politisk komite mener derfor at Rød Ungdom det kommende året både kan styrke innsatsen i massekampen og samtidig styrke det sjølstendige kommunistiske arbeidet, spesielt propaganda og rekruttering.

**FRA
SENTRALSTYRET**

DET SJØLSTENDIGE KOMMUNISTISKE ARBEIDET.

Politisk komite oppsummerer at det sjølstendige kommunistiske arbeidet er altfor svakt i forhold til vår innsats i massekampen. Mange lag har stilt seg i spissen for streiker og andre aksjoner, uten at det har gitt uttelling i økt rekruttering eller økt spredning av propagandaen. Det kommende året skal vi ta et krafttak for å styrke disse to strategiske viktige arbeidsområdene.

KOMMUNISTISK ARBEID

Rekruttering :

En rekke ting har gjort at rekrutteringa til Rød Ungdom går for langsomt. Men den grunnleggende årsaken er at ledende medlemmer distriktsstyrer, lagsstyrer og medlemmer har alt for lav bevissthet om betydninga av rekrutteringsarbeid. Vi må forstå at å rekruttere tusenvis unge revolusjonære elever og arbeidere til Rød Ungdom er en av ungdomsforbundets viktigste oppgaver både på kort og lang sikt. Gjennom en aktiv og stor rekruttering skal vi legge grunnlaget for at AKP stadig kan tilføres nytt og friskt blod fra ungdommens rekker. Vi skal utnutte de særtrekkene ungdom har til å knytte dem til m-l bevegelsen så tidlig som mulig. Ungdommen er lite fastlåst i gamle formidder og konservative ideer, og er derfor nokså lette å få i bevegelse. Vi skal hindre at revisjonister,

Gymnaskampen:

Monopolkapitalens stat legger stor vekt på å omforme gymnasene slik at de passer bedre til storindustriens behov for fleksibel arbeidskraft.

MASSEKAMPEN

Samtidig prøver de seg på stadig innsparinger. Det er all grunn til å vente nye kraftige angrep på elevers og læreres interesser i året som kommer. Vi ventet at de viktigste angrepene kan bli:

-Statsbudsjette hvor bevilgningene vil bli forsøkt skåret ned i samsvar med vedtaket om rammetimetall på 108-timer. Gymnasiastene må kreve økt rammetimetall og økte bevilgninger, utfra kravet om 35-timers uke.

-30-timers uke. Seier gymnasiastene til en sterkere organisasjon. Alle vant i for, gjalt bare for et år. Vi kan vente nye forsøk på å innføre 30-timers uke fra skoleåret 75/76. Grunnlaget er til stedet for nye og kraftige streikeaksjoner og demonstrasjoner.

-"Enhetskolen" Det er vår plikt å reise en oppinjon av elever lærere og foreldre mot sosialdemokratens aktive "enhetskole"propaganda. I flere fylker kan det bli aktuelt å aksjonere mot konkrete planer om skolesentralisering.

Politisk komite mener det vil være grunnlag for store aksjoner på gymnasene seint på høsten (Oktober/November) og tidlig på våren. Rød Ungdom må gå i spissen for aksjoner sentralt og lokalt og kjempe for en opptrapping av kampformene i forhold til i fjor. De vellykkete streikene over flere dager på enkelte reform-gymnas må bli et forbild for hele landet.

Vi må styrke vårt arbeid i NGS, blant annet ved å kaste oss mer aktivt inn i elevrådsarbeidet. De sekterske ideene som fortsatt fins om elevråd må diskuteres og forkastes. Vi kan ikke overlate det lokale tillitsmansapparatet til opportunistene og de reaksjonære. Samtidig må vi fortsette med å bygge basisgrupper. Gjennom det lokale arbeidet må vi sikre valg av flere progressive og revolusjonære delegater til neste landsmøte i NGS slik at vi kan få

reformister og reaksjonære utnytter ungdommens mangel på skolereng hindre at de får skikkelig fotfeste blant ungdommen. Dette er grunnlaget om å gjøre Rød Ungdom til en stor masseorganisasjon. Gjennom hele vår historie har vi måtte kjempe mot sekterske ideer som har hindret rekrutteringen. Også idag spiller sektersismen en stor rolle. Når laga og medlemmene ikke gidder å spørre progressive ungdommer om de vil gå på studiesirkel, når altfor få trekkes med i ledelsen i skolestreiker eller i 1-mai arbeidet

valgt et mer kampdugelig Sentralutvalg enn det som sitter i dag.

På yrkesskolene kommer fortsatt

kampen mot Schønbergutvalgets innstilling til å stå i brennpunktet. Staten vil rasere fagutdanninga og spare inn store beløp. Som på gymnasene er elevrådsarbeidet viktig. Elevrådene må gjøres til organisasjoner som kjemper for elevenes daglige interesser, og trosser departementets og skoleledelsens påbud og forbud. Vi må kjempe for at LO anerkjenner YLI som yrkes-skoleelevenes- og lærlingenes interesseorganisasjon. Vi må videreføre politikken med å styrke organiseringa av lærlinger i YLI. Bare med et stort antall kampvillige lærlinger som ryggrad, kan YLI fortsette å utvikle seg til en sterkere organisasjon. Alle medlemmer som er lærlinger, må jobbe for å opprette ei YLI-gruppe på arbeidsplassen sin, og samtidig trekke lærlingene med i økt fagforeningsaktivitet.

De unge arbeiderne som ikke går i lære har vi enda et lite utvikla arbeid blant. Gjennom Landsmøteforberedelsene og spesielle møter må vi utvikle en skikkelig politikk for arbeidet blant denne gruppa.

Jentekampen må innrettes på å reise jenter til kamp for de objektive og subjektive viktigste kravene de har. Blant arbeidende og arbeidsløse jenter står utvilsomt økonomiske krav og retten til arbeid helt sentralt. På gymnasene spiller stipendkrav o.l. en viss rolle, men kampen mot borgerskapets reaksjonære ideologi har også stor betydning. Vi må organisere flest mulig unge jenter i Kvinnefronten, og bekjempe feminismen i egne rekker og blant massene.

Fritidskampen har vært bevisst nedprioritert det siste halvåret. De fleste steder har aksjonene for å få et sted å være gjennom husokkupasjoner møtt på store vanskeligheter. Det ser ut til at vi enda ikke er sterke nok til å gjennomføre slike aksjoner med godt resultat, uten at det legger beslag på for mye av våre krefter. Derfor blir det ikke med det første tatt noen nye initiativer i fritidskampen. Det vi i stedet trenger er en diskusjon om hvordan vi skal utvikle denne nokså viktige kampen.

er det ofte uttrykk for ideer om at "de er så tilbakeleggende, det er ingen vits å jobbe med dem". Det fins også mange høyre-opportunistiske ideer som får uttrykk i at vi ikke markerer vår sjølstendige politikk, vår analyse av statens klassekarakter, at vi unnlater å propagandere mot feilaktig politikk mot grupper vi samarbeider med, enten det er SVU eller til og med Unge-Høyre.

Hvis f.eks. gymnasiastene bare kjenner oss som dyktige aksjonsledere, men ikke kjenner politikken vår, kan vi sjølsagt ikke rekruttere mange. Erfaringene gjennom mange år viser oss at studiesirkler er en god metode for rekruttering. Det er en bra måte for progressive ungdommer til å lære hva vi står for og bli kjent med marxismen-leninismen. Laga må begynne å sette av noen av de sterkeste medlemmene til å lede studiesirkler, og systematisk spørre flest mulig progressive om de vil delta.

Foreløpig kan vi fint greie oss med de to sirklene som fins, seinere vil det komme en mer avansert og gjennomarbeidet ekstern studiesirkel. Disse parolene er sentrale i kampen for å styrke rekrutteringa det kommandet året:

Ingen aksjon uten rekruttering!
La rekruttering bli en bevisst del av alt massearbeid!
Rekrutter bredt til studiesirkler, og bruk sirklene bevisst til å verve medlemmer!
Bekjemp sekterisme og høyre-oppøtt-
unisme som hindrer rekruttering!
Still lokale målsetninger for rekrutteringa!

Propagandaarbeidet.

A spre kommunistisk propaganda er en annen grunnleggende oppgave for oss. Gjennom propagandaen gjør vi marxismen-leninismen kjent for tusenvis av uorganiserte ungdommer, vi klargjør hva som skiller oss fra revisjonistene, vi analyserer årsakene til undertrykkinga av ungdommen og sprer vårt syn på hvordan ungdommen skal kjempe og hvorfor den sosialistiske revolusjon er nødvendig. På den måten legger vi også det politiske grunnlaget for rekrutteringsarbeidet. Propagandaen spiller også en direkte rolle i organisasjonsarbeidet. I flere år var salg av Klassekampen på dørene en av bevegelsens viktigste metoder for å komme i kontakt med

Røde Garde

progressive. Mange ble rekruttert til studiesirkel etter å ha først pratet med sin Klassekamp-selger noen ganger. Noen av våre lag har også brukt systematisk og regelmessig salg av Røde Garde eller Uredd til å knytte fast kontakt med nye ungdommer.

Vi kan ikke si at Rød Ungdom som helhet bruker propagandaen på denne bevisste og systematiske måten. Hos mange er ikke bevisstheten høyere enn at de skjønner at vi må ha en avis "fordi alle andre har det". Politisk komite mener at vårt hovedorgan, Røde Garde, har hatt stor framgang både i innhold og form. Det er ingen grunn til at den skal nå så få ungdommer som den gjør idag. Ved siden av at det er politisk uholdbart, skaper også det dårlige salget store økonomiske problemer. Papirpriser og andre produksjonskostnader har steget enormt, og vi har valget mellom å kutte ned på sidetall, farger og bilder i Røde Garde eller å øke opplaget. Det er ingen tvil om hva som er den riktige løsningen, men for å gjennomføre den trenger vi økt politisk forståelse og økt innsats i salget i hele organisasjonen.

De samme sekteriske og høyreopportunistiske ideene som bremser rekrutteringa, stiller seg også i veien for

økt salg av Røde Garde. I en rekke av aksjonene på skolene det siste året var det grunnlag for stort propagandaarbeid, men lite ble gjort. Dermed ble heller ikke vår politiske linje for massekampen godt nok kjent. Det er ikke bare til skade for oss, men for hele ungdomsbevegelsen.

For å styrke Røde Garde salget må vi først og fremst konsentrere oss om å øke salget og få det inn i fastere former på de stedene vi jobber til daglig, skoler arbeidsplasser osv. Først når vi har klart det, kan vi satse på andre områder som stans i byen, salgsaksjoner på skoler der vi ikke har folk osv. Alle lag skal i høst avholde et medlemsmøte om propagandaen. Vi må stille mål for hvert lags Røde Garde-salg, og diskutere hvordan salget kan organiseres bedre.

Hand i hand for å øke salget, må vi også diskutere Røde Gardes innhold og form. Laga og medlemmene må kritisere bladet utfra målsetninga at Røde Garde skal spre den riktige politikken til flest mulige

Laga og medlemmene må også bli mer aktive i sjøl å bidra til Røde

Garde, ved å sende inn artikler, småhistorier, avisutklipp o.l. Uredd har mange av de samme problemene som Røde Garde. Det viser seg at bladet selger svært godt på de ungdomsskolene der det gjøres aktivt arbeid, mens det andre steder ikke spres i det hele tatt. I løpet av høsten /våren har vi som mål at alle lag som har ungdomsskoler i sitt område skal selge Uredd. Det vil bety en stor framgang for vårt arbeid blant ungdomsskoleelevene.

-Legg større vekt på salget av vår egen propaganda!

-Gjør Røde Garde til et våpen i massekampen og i organiseringa!

-Delta i kritikken og utforminga av Røde Garde!

-Styrk salget av Uredd!

„I den store kampen som pågår, krever Kinas Kommunistiske Parti at alle ledende organ og alle medlemmer og kadre fullt ut skal utfolde sitt initiativ, for bare det kan sikre seieren. Dette initiativet må få konkret uttrykk i evnen til skapende arbeid i de ledende organene, hos kadrene og partimedlemmene, i deres vilje til å påta seg ansvar, i den sprudlende kraften de viser i sitt arbeid, i deres mot og evne til å stille spørsmål, uttrykke sin mening og kritisere feil, og videre i den kameratselige kontrollen som blir utøvd over de ledende organene og de ledende kadrene!

MAO TSETUNG (OKTOBER 1938)

Gjelder like mye Kina i dag, hva så med oss???

Bildet fra veggavisene på en bedrift i Peking--Avisene fordømmer de reaksjære ideene til Konfusius og Lin Piao.

FRA SENTRALSTYRET

5

Landsmøtet

Dersom alle medlemmer deltar i de politiske forberedelsene til Landsmøtet vårt, vil vi styrke det politiske nivået og enheten i Rød Ungdom kraftig. Medlemmenes aktive deltakelse er en forutsetning for at beretninga, arbeidsprogrammet, vedtåttene og valget av et nytt Sentralstyre skal bli vellykka. Vi er ikke i den situasjonen at vi kan arrangere en lang rekke møter før Landsmøtet. Et stort helgseminar i oktober blir den viktigste organiserte diskusjonen. Utover det oppfordrer vi alle lagsstyrer og medlemmer til å organisere egne diskusjoner om de Landsmøtesakene de er mest opptatt av og som de har mest å bidra til. All kritikk og endringsforslag må sendes til Bolsjevik så snart de kommer opp. Stol ikke på at noen "andre" skal gjøre det for dere! Politisk komite oppfordrer laga til å hilse Landsmøte med konkrete resultater i økt propagandaarbeid, utfordrer alle lag til kappestrid om hvem som kan lage den beste fanen eller flagget for Rød Ungdom.

VÅREN 75

SPESIELLE OPPGAVER TIL VÅREN.

Sentralstyret vil seinere komme med en mer detaljert plan for vårens arbeid. Noen ting er likevel klare og sjølsagte.

-Landsmøtene i interesseorganisasjonene blir vår viktigste oppgave i vinter. I vinter må alle lag på gymnas yrkesskoler og blant lærlinger legge opp politikken og arbeidsplanen fram til delegatvalgene. I januar/februar blir mye av propagandaen og organisasjonsarbeidet konsentrert om denne oppgaven.

-Erfaringene fra siste 1. mai viser at vi må komme ennå tidligere i gang. Det er all grunn til å vente at det blir store politiske kamper og mange vanskelige taktiske situasjoner i forbindelse med 1. mai 75. Revisjonistene i SV-ledelsen marsjerer med stormskritt mot høyre, og vi må sloss hardere for å få fram paroler mot de to supermaktene, mot sosialimperialismen.

-Sommerleirarbeidet skal vi også

klare å forbedre. Vi kommer til å opprettholde målsetninga om stor medlemspåmelding før 1. mai, og styrke: mobiliseringa og sympatisører og progressive. Medlemsmøtet om sommerleir skal etter planen avholdes før 1. mai.

-Kommunevalget høsten-75 må diskuteres i alle lag. Kamerater fra AKP skal hjelpe til å arrangere diskusjonene og innlede om AKP's syn. Vi må diskutere hvilken linje kommunistene skal ta til kommunevalget, og hvordan Rød Ungdom best kan støtte AKP's politikk i valget.

Denne artikkelen blir skrevet midt i juli. Tida er ennå ikke moden til å oppsummere hva vi har klart å oppnå med sommerkontigenten i år. Men vi kan i allefall uten videre slå fast at situasjonen ikke er lys. Vi satte oss som mål at all sommerkontigent skulle være innbetalt seinest på sommerleirene. Det er alt nå klart at

styrer har gjort en mye dårligere innsats enn hva de kunne ha gjort. Oppfølginga av organisasjonen om sommeren forklarer slett ikke alt. Her har det også vært mangelfull forståelse for at oppprioritering av økonomien gjennom en vellykka kampanje også må få konsekvenser for den daglige jobbinga med de faste prinsippene i

styrke sommerkontigenten som et fast prinsipp i økonomien vår. Derfor: Alle lag som ennå ikke har betalt inn sommerkontigenten må umiddelbart ta krafttak for å sikre et resultat som vi som en kommunistisk organisasjon kan være bekjent av. Siste frist er den første kontakten laga har med ledende organer til høsten, det vil si konferanser eller besøk fra OK eller DS.

Økonomikomiteen.

Sommerkontigenten

Rød Ungdom ikke klarer dette. For å kunne ha muligheter til å nå målet ble laga oppfordret til å diskutere sommerkontigenten og sette målsetninger raskt. Rapporter om målsetninger og hvordan selve sommerkontigentinndrivinga gikk skulle sendes inn jevnlig. Svært få lag har gjort dette. Konklusjonen vi kan trekke av det som har skjedd til nå er klar: Organisasjonen har til nå ikke evna å ta alvorlig på å drive inn sommerkontigenten.

Hva er grunnene til at situasjonen er slik? Endel av svaret ligger nok i at økonomikampanjen og innsamlinga til kampfondet gjorde at propagandaen på sommerkontigenten kom altfor seint utfra sentralt hold. Etter å ha gjort en sterk innsats på den økonomiske fronten i vår, fikk organisasjonen veldig kort tid på seg til å forberede til ny innsats. Men like viktig som dette er at mange lag og lags-

styrer har gjort en mye dårligere innsats enn hva de kunne ha gjort. Oppfølginga av organisasjonen om sommeren forklarer slett ikke alt. Her har det også vært mangelfull forståelse for at oppprioritering av økonomien gjennom en vellykka kampanje også må få konsekvenser for den daglige jobbinga med de faste prinsippene i

Det saka står om er å følge opp seirene fra økonomikampanjen og å utnytte disse til å bringe organisasjonsøkonomien vår opp på et nytt og et mye høyere nivå. Et slikt mål burde innspirere til mye bedre innsats en det som har vært til nå. Derfor er det nødvendig med raske krafttak fra hele Rød Ungdom for å bedre situasjonen. Sommerkontigentinndrivinga må gjennomføres raskt slik at vi når et anstendig resultat. Det er av uvurdelig betydning for at vi til neste år skal stå bedre rusta til å

Nytt sentralstyre

Valg av nytt sentralstyre.

På Rød Ungdoms kommende landsmøte skal vi velge et nytt sentralstyre. Sentralstyret er Rød Ungdoms høyeste organ mellom landsmøtene, og vil få mange viktige oppgaver. Det skal lede organisasjonens arbeid på de ulike feltene av massekampen, blant gymnasiastene, yrkesskoleelevene og de unge arbeiderne, i jentekampen. Det skal gå i spissen for å utvikle politikken vår på nye felter, som f.eks. blant idrettsungdommen. Og ikke minst, skal sentralstyret lede det interne livet i Rød Ungdom, styrke de politiske studiene og propagandarbeidet, utvikle det røde miljøet osv. Disse oppgavene vil kreve at sentralstyret sammensettes av de dyktigste og mest ledende kameratene Rød Ungdom har.

TA NOMINASJONSBEVEGELSEN ALVORLIG:

Men dette sentralstyret dukker ikke opp av seg sjøl. Og i Rød Ungdom er det ikke som i de borgerlige organisasjonene at folk velges pga. bekjentskaper, eller fordi de er flinke til å snakke for seg. Skal vi finne de dyktige kameratene vi har omkring i lagene våre, må det enkelte laget sjøle blant sine medlemmer og vurdere om de har noen kamerat de vil foreslå til valg overfor landsmøtet. Og de må begrunne nominasjonene skikkelig, slik at landsmøtet virkelig har de dyktigste kameratene i Rød Ungdom å velge sentralstyret blant.

KRITERIENE:

Ingen kamerat må fylle alle kriteriene. Alle har feil, og det må vi huske på når vi nominerer kamerater i laget. En kamerat kan ha store feil på ett område, men meget framskreden på et annet. Dette skal ikke hindre oss fra å nominere en slik kamerat. Sentralstyret er et kollektiv der ulike kvaliteter må være til stede. Landsmøtet vil foreta den endelige vurderingen om en kamerat med relativt store feil kan velges inn, ut fra helheten i det nye sentralstyret. Vi trenger både kamerater med lang erfaring i kommunistisk arbeid, og nyere kamerater som har vist seg å være drivende og flinke i arbeidet. Tenk derfor på både de eldre og de nyere lagsmedlemmene når dere skal nominere.

NOMINER MANGE JENTER:

Sakl sentralstyret bli en dyktig ledelse for ungdomsmassenes kamp, må det sjølsagt bestå av en stor prosent jenter. Dere må ta dette punktet alvorlig i nomineringene. Vi mener at de samme kriteriene skal gjelde for nominering av jenter såvel som av gutter. Men vi huske på at det ofte er på forskjellige områder at kvalitetene gir seg uttrykk. Jentene har ofte mindre sjøltillit og er mer tilbakeholdne i større forsamlinger enn guttene. Mens de ofte er mer drivende i å utvikle demokratiet i organisasjonen, i å vurdre lagets innsats i massekampen realistisk. Sentralstyret trenger som sagt ulike kvaliteter. Vær derfor oppmerksom på disse forskjellene, og vær driftige til å nominere jenter!

DISKUTER OG KRITISER KRITERIENE:

Dette forslaget til kriterier er utført av en gruppe kamerater. De må diskuteres før dere nominerer. Send gjerne kritikk, forslag til andre viktige kriterier inn til nominasjonskomiteen, slik at landsmøtet kan velge ny ledelse av Rød Ungdom ut fra så riktige kriterier som mulig.

SPØRSMÅL TIL DISKUSJON:

Har kriteriene fått fram de egenskapene som må være representer i sentralstyret? Er det viktige kriterier som er utelatt? Vil disse kriteriene hindre nye kamerater i rask framgang i å bli valgt? Vil de hindre valg av mange jenter? Diskuter hvem i laget som bør nomineres. Begrunn nomineringene.

FORSLAG TIL KRITERIER:

1. Lojalitet til ML-bevegelsen

Om kameraten har kjempa for Rød Ungdoms linje utad når den er blitt kritisert. Eks: Operasjon Dagsverkaksjonen i NGS, Camara-aksjonen, parolen mot sosialimperialismen 1. mai.

Om kameraten har tatt opp egen tvil og usikkerhet i laget for å komme fram til enhet.

2. Det politiske nivået.

Om kameraten har vist seg ledende i å utvikle lagets arbeid, i å foreslå tiltak som har vist seg realistiske og riktige.

Om kameraten er ledende i selv å sette politikken ut i livet, ikke bare er en pratmaker.

Om kameraten kan anvende erfaringene sine på nye områder.

Om kameraten har et godt grep om

teorien vår og evner å bruke den.

Om kameraten kan utføre en politisk oppgave sjølstendig.

3. Klassestandpunktet.

Om kameraten har en Tjen folket-holdning. Er kameraten f.eks. flink til å ta et tak når det har vært vansker i lagsarbeidet og mye å gjøre, eller har han/hun bare tatt på seg oppgaver han/hun sjøl synes er interessante? Om kameraten holder i pressa og vanskelige situasjoner, eller har han/hun noen gang "flippa ut" fra det politiske arbeidet.

Om kameraten kjemper mot stoff- og alkoholmisbruk, og ikke sjøl har problemer med noe av det.

4. Masselinja.

Om kameraten har tillit blant lagsmedlemmene og massene. Velges han/hun til tillitsverv i organisasjoner o.l.? Kan lagsmedlemmene ta opp politiske og personlige problemer med han/hun?

Om kameraten har evne til å fostre andre politisk. Om han/hun lytter til andres argumenter og tar hensyn til disse. Om han/hun hjelper folk med politiske problemer og oppgaver. Om kameraten kjemper for å styrke demokratiet i laget og evt. masseorganisasjoner han jobber i. Om kameraten diskuterer politikk i miljøet sitt og utvikler venner og bekjente politisk.

5. Jentekampen.

Om kameraten har grep om Rød Ungdoms linje i jentekampen og fremmer den innad og utad. Om kameraten deltar i kampen mot jenteundertrykking i Rød Ungdom og i sitt eget miljø.

Nominasjonskomiteen.

SKOLE- SPALTE

RASJONALISERING OG SENTRALISERING:

Dette er kanskje ikke nytt stoff for de fleste, men vi kjøper det fordi mange nye vil begynne på nye skoler og kan trenge denne artikkelen.

Det skal bli 50.000 nye elevplasser i det nye gymnaset som skal komme i løpet av en 10-12 år, dvs 4-5000 pr. år. I Ot.prop. 18 er det grovt beregnet at dette vil bli en merutgift på 36,6%. Dessuten har de forsøkene som har vært i gang med reformgymnas vist at sjølv utgiftsramma pr. enhet i det nye gymnaset bør økes med om lag 20%.

Med andre ord en forsvarlig gjennomføring av reformen vil måtte ha en reell økning over 10 år på minimum 50%. Dette vet vi med sikkerhet at myndighetene aldri vil betale. Vi bør tvert om innrette oss på å måtte forsvare oss mot nedskjæringer.

I 1973 var gymnasmidlene på ca. 201 mill. I 1974 var det på 216 mill. Dette tilsvarer ikke engang prisstigninga, samtidig som man gikk ut fra ett øket elevtall på 1500 og at gymnaset ville bli gjennomført fra høsten 1974. For å dekke hullet prøvde departementet å innføre 30-timers uka.

I Steenskomiteens innst. 3.s. 73 som utkom våren 1970 heter det: "Det er i det hele et nokså rimelig krav fra samfunnets side at også skoleverket foretar en viss rasjonalisering. Med rasjonalisering forstås en da økning av innsats og resultater pr. utgiftsenhet og pr. person som er engasjert i skoleverkets tjeneste. En slik omprioritering innenfor en relativ bestemt ramme er ikke mulig uten at man øker antall elever pr. lærer."

Statens oljepolitikk som går ut fra å overføre midler fra uproduktive sektorer som sosial og utdanning til den produktive olja vil ytterligere forsterke denne tendensen. Vi må altså regne med harde rasjonaliseringsframstøt i tida som kommer. Når Steenskomiteen sier: "Til nå har lærerlønningene lagt beslag på den over-

veiende del av utgiftene i skoleverket." (Innstilling 3 s. 73.)

Da skjønner vi også hvor rasjonaliseringsframstøta først vil komme. Komiteen har vært imne på følgene metoder.

1. Flere lærere pr. elev og bruk av storklasser.
2. 30-t-uke.
3. Utstrakt bruk av sentraliserende læremidler. I tillegg kommer ting som mer sentraliserte administrasjoner og nedtrapping av eksamener.

Vi har tidligere vært inne på økningen av elevtallet pr. lærer. Vi kjenner også til departementets forsøk på å innføre 30-timers uke i gymnaset. Med det vedtatte rammetimetallet på 108 kan det ikke bli noe annet enn 30-timers uke i Det Nye Gymnaset. Diktatet vil sansynligvis komme i begynnelsen av skoleåret 75/76.

Når det gjelder bruken av tekniske hjelpemidler skriver Steenskomiteen:

"Som det går fram av Gymnasutvalgets lærerplanforslag, er det behov for et meget vidt register av undervisningsmidler. Lærerboka er ikke lenger det eneste og det dominerende læremiddelet. Ved siden av den har en bruk for tilleggs stoff av mange slag omfattende oppgave og øvingsmaterie-

ell. Hertil kommer de tekniske læremidler som har fått stadig større anvendelse, og som utvilsomt vil kunne føre til større framskritt i undervisningen når vi lærer å bruke disse på en rasjonell måte". (Innst. 2 s. 126.) Komiteen skriver og: "Komiteen er således overbevist om at bl. a. en eller annen form for språklaboratorie vil kunne bidra til en betraktelig effektivisering av fremmedspråkopplæringen, men den er like overbevist at språklaboratoriets muligheter ennå ikke er fullt ut oppdaget, og at derfor er nødvendig med fortsatt systematiske forsøksvirksomhet på dette området. Liknende situasjon står en ovenfor bruk av film, TV o.l.

Vi går på en treårig "yrkesskole" for å utdannes til et typisk ikke-akademisk yrke. Vi er ikke akademikere og vil heller ikke være det. F. eks. vil vi følge oss uvel med tittelen "sykepleierstudent". Vi må gå kraftig mot tendensen til at det blir stadig vanskeligere å bli tatt opp uten eksamen fra gymnaset eller tilsvarende. (I Nord-Norge vil et slikt krav føre til at en må fylle opp sykepleierskolene med mest elever sørfra.)

Det er sterke krefter innenfor sosialdepartementet og Norsk Sykepleierforbund (NSF) som vil ha oss på et såkalt postgymnasialt nivå. Dette må vi kjempe imot. Den såkalte nivådebatten blir stadig viktigere for oss i tiden framover. Og da er det ikke likegyldig og da er det ikke likegyldig om vi er medlem i NKS eller ikke. (Skal vi f. eks. spre propaganda utgitt av et kommunistisk studentforbund og samtidig være imot å bli student?)

Kamerater ved en Sykepleierskole.

Ole Brum jr.

Interessekampen vår er så vidt begynt. Streiken den 22 februar var et kjempeskritt framover. Debatten om interessene våre pågår på alle skolene. Vi er i ferd med å kaste av oss alle gamle feudale bånd. Samtidig utsettes vi stadig for nye angrep. Tenk bare på Bjørnsonkomiteen, Morkkomiteen og de nye vilkår for godkjenning av sykepleierskoler.

Midt oppe i dette er det viktig med en sterk enhetlig kommunistisk bevegelse på sykepleierskolene. Her er et problem: Hører vi hjemme i Rød Ungdom, Norges Kommunistiske Studentforbund, eller i partiet?

Hittil har vi hovedsakelig vært organisert i Rød Ungdom. Nå har noen kamerater tatt opp diskusjonen på om vi heller bør være med i NKS. For å hindre at vi splittes på to organisasjoner (noe som vil svekke oss i kampen) er det viktig at dette diskuteres i alle grupper på sykepleierskolene.

Sykepleier skolene

Vi har noen argumenter som vi håper kan danne et foreløpig grunnlag for en solid debatt om denne saken.

FOR NKS-ALTERNATIV.

1. Lærerskoleelevene og sosialskoleelev-ene er med i NKS. I politikk på helse og sosialspørsmål har vi mye til felles med sosialskoleelevene. Disse gruppene har også kommet lengre enn oss i elevkampen.

2. Stadig flere sykepleierelever har eksamen fra gymnaset. Offisielt blir vi stadig mer konsekvent kalt for studenter. Ottesenkomiteen regner sykepleierskolene til den post-gymnasiale utdanninga.

FOR RØD UNGDOM ALTERNATIV.

Vi går på en treårig "yrkesskole" for å utdannes til et typisk ikke-akademisk yrke. Vi er ikke akademikere og vil heller ikke være det. F. eks. vil vi følge oss uvel med tittelen "sykepleierstudent". Vi må gå kraftig mot tendensen til at det blir stadig vanskeligere å bli tatt opp uten eksamen fra gymnaset eller tilsvarende. (I Nord-Norge vil et slikt krav føre til at en må fylle opp sykepleierskolene med mest elever sørfra.) Det er sterke krefter innenfor sosialdepartementet og Norsk Sykepleierforbund (NSF) som vil ha oss på et såkalt postgymnasialt nivå. Dette må vi kjempe imot. Den såkalte nivådebatten blir stadig viktigere for oss i tiden framover. Og da er det ikke likegyldig og da er det ikke likegyldig om vi er medlem i NKS eller ikke. (Skal vi f. eks. spre propaganda utgitt av et kommunistisk studentforbund og samtidig være imot å bli student?)

Kamerater ved en Sykepleierskole.

Bolsjevik intervjuer:

Rød Ungdoms målsetting er å bli en kommunistisk masseorganisasjon. Omdanningsbevegelsen har lært oss at om vi skal lykkes med dette, må vi ha grep om disse fire oppgavene:

- 1) Gå i spissen for ungdommens interessekamp.
- 2) Spre kommunistisk agitasjon og propaganda blant ungdomsmassene.
- 3) Organisere og drive kommunistiske studier med medlemmer og sympatisører.
- 4) Bygge opp røde miljøer i og rundt laga.

Det er viktig å ikke betrakte noen av disse oppgavene isolert. Det er bare i samspill med hverandre at vi kan nå målet vårt. Den siste tida har Rød Ungdom hatt stor framgang i interessekampen, studiene og propagandaen. Men når det gjelder spørsmålet om røde miljøer, har vi kommet inn i ei bakejev. Bolsjevik har innkalt fire stykker til en samtale omkring dette spørsmålet. De er Tanja (student), Rolf (yrkesskoleelev), Gro (gymnast), Walter (for tiden løsarbeider).

Folk utafor Oslo -grip blyanten fatt og send oss store og små kommentarer. Det er bare gjennom ideologisk og politisk diskusjon vi vil gå framover.

Walter: Men hensikten med de røde miljøene er at de skal bryte ned klikkvesenet og virke stimulerende på rekrutteringa. Samtidig skal også de røde miljøene stimulere medlemmene til å bli flinkere til å arbeide, lære og utvikle seg politisk. Men det er vi skal utvikle massene til å bli kommunister og ikke omvendt. Derfor må miljøene i og rundt laga ha et kommunistisk innhold. Det vil si at miljøet må preges av et bevisst forhold til at det alltid bør i laga og i hver enkelt av oss-pågår en kamp mellom to linjer-den borgelige og den proletære. Dette vil skille vårt miljø ut fra annet folkelig miljø selv om det selvsagt også er mange likhetspunkter. Gro: Vi må hele tida motta impulser utenifra-ikke stenge oss inne i et miljø. Rødt miljø må ikke forveksles med egen kommunistisk klesdrakt og språkbruk. B-vik: Vi var enige om at rødt miljø ikke må forstås som en slags organisasjon med bestemte medlemmer og faste mølsmøter. Rødt miljø er heller den stilen og omgangstone vi må ha oss i

har vi glemt

RØDT MILJØ FRAM TIL IDAG

B-vik: Hvordan oppfatta vi tidligere parolen om å danne rødt miljø?

Rolf: Ofte var det slik at vi tenkte: "Nå skal vi komme sammen, ha det gøy og danne rødt miljø". Så lagde vi fest der vi drakk te istedet for øl. -Det var uvant. Alle blei sittende i hver sin krok og ingen turte å slippe seg løs. Det hele ble kunstig og oppstykket. Vi har diskutert oppbygginga av de røde miljøene alt for lite konkret.

Walter: Jeg mener det ikke var galt å gjøre forsøk med alkoholfrie fester. Men de røde miljøene fikk ikke tilstrekkelig politisk innhold. I Bolsjevik ifjor blei det kjørt ut at lagsmøtene blei O.K. om man bare spiste ertesuppe i pausen. Politikk og miljø blei skilt fra hverandre. En grov høyrefeil.

B-vik: Vi blei enige om at arbeidet med rødt miljø har gått tilbake. Vi mente alle at parolen om å bygge røde miljøer var riktig, men at forsøkene hittil på å bygge slike miljøer tildels var mislykket fordi vi ikke hadde noe grep om hva rødt miljø egentlig skulle være.

HVA ER RØDT MILJØ?

Tanja: Et miljø består av en gruppe mennesker som har noe felles-et samlingspunkt. Dette samlingspunktet kan for oss ikke være noe annet enn kommunistiske tanker og holdninger.

Walter: Riktig. Et miljø er uttrykk for en bestemt stil og væremåte. Det røde miljøet må gjennomsyres av en kommunistisk livsstil og omgangstone-vi må bli enige om hvilke idealer vi bør leve opp etter og kjempe gjennom i ungdomsmassene. Uten et slikt innhold vil det røde miljøet ikke ha noen funksjon.

Rolf: Jeg snakka med ei jente for noen dager siden som går på et gymnas i byen der det er et sterkt Rød Ungdom-lag. Hun fortalte at m-l'erne på skolen tildels hadde en hoven stil som skremte mange bort. Jeg er redd for at slik Walter og Tanja vil ha det røde miljøet lett kan forårsake ytterligere sekteriame

istedenfor å bryte ned alle sekteriske barrierer mellom oss og ungdommens ellers. Tenk på Olsen ned i gata f. eks: I sitt daglige samvær med andre kan han være en bedre kommunist enn mange m-l'ere. Bør vi ikke ta utgangspunkt i ungdommens og folkets stil mer enn i vår egen?

Tanja: Uenig. Konsekvensen av ditt syn kan bli at vi ikke trekker noen grenser mellom rødt miljø og annet folkelig og progressivt miljø. Å bygge opp et folkemiljø er oppgaven til en front-nemlig Kulturfronten. Å bygge ut et kommunistisk miljø og kultur i ungdomsmassen, det må være oppgaven til en kommunistisk ungdomsorganisasjon.

Gro: Det er mange felles trekk mellom f. eks. Kulturfronten og Rød Ungdom. F. eks. i synet på at alle mennesker kan bli skapende hvis de vil og at man i begge organisasjoner læres opp til å samarbeide med andre mennesker. Derfor er det mange kommunistiske idealer også i Kulturfronten. Jeg er også redd for at røde miljøer kan munne ut i egen m-l stil som skiller oss fra ungdommen flest.

mellom og ovenfor ungdom ellers. Overalt der vi befinner oss-på lagsmøter, på fest eller iskelegården-må vi forsøke å bygge opp røde miljøer, tillempa etter forholdene. Ofte kan det å hjelpe en klassekamerat med leksene eller å være med på storrengjøringa hjemme, telle mer enn 100 gode argumenter og 5 tonn marxistisk litteratur. Det er viktig å være kommunist i de mer hverdagslige ting, bare det kan vise oss om vi er mer enn kommunister bare i ord.

SEKTERISME I SPRÅK OG KLESDRAKT

B-vik: AKP's stiftelsesmøte i fjor vedtok følgende uttalelse i den politiske beretninga: "Helt siden MLG og SUF(m-l) for alvor begynte å utvikle seg til en virkelig kamporganisasjon i 1970, har de viktigste politiske kampene i bevegelsen vært rettet mot sekteriske feil, mot "venstre" opportunismen." Henger det enda igjen sekteriske feil i Rød Ungdom som former alle medlemmene mer eller mindre likt etter samme mønster?

Tanja: I SUF for 4-5 år siden hadde man en egen stil: egne klær, eget språk og

Å være kommunist--- også på gatehjørnene.

egent utseende. En slags anti-mote altså. På en slags måte fulgte man opp en form for moteopplegg likevel-selv om det skilte seg sterkt fra alle andre former for moter... Jeg var ikke med på den tida, men jeg husker at jeg mislikte sterkt "suffespråket". Men idag merker jeg at jeg sjøl er påvirket av det.

Gro: Alle har jo sin egen spesielle stil å uttrykke seg på, egne pussige formuleringer og individuelle språkformer. Er ikke dette noe vi skal verne om istedet for å file bort alle særegenheter? Men verne enn ordene er frasene-de lange svulstige setningene som går igjen og igjen-f.eks i studiesirkel trinn 2. Dermed får vi et språk som bare m-l'erne forstår og som utenforstående bare rister på hode av.

Vi må lære oss å uttrykke oss klart, enkelt og naturlig-kjemisk fri for fraser som er fjernet fra folkets dagligspråk.

Walter: Det er klart vi er tilhengere av et nyansert og et mangfoldig språk. Derfor støtter vi også målgruppa som kjemper for at folk skal ha rett til å snakke og

vise andre sider ved seg sjøl enn han/hun som sitter og utvikler linjer. Hvis de av og til kunne innrømme politiske og personlige skavanker ville vi forstå bedre at også lederne er mennesker med positive og negative sider-akkurat som oss andre. Og at vi ikke har noe som helst grunn til være redde for å komme med kritikk og forslag til ledelsen.

B-vik: Men ledelsen består altså ikke av folk som vil mele sin egen kake?

ALLE: NEI, absolutt ikke.

Tanja: Men ledelsen må spesielt overvåkes fordi det er deres holdninger og deres handlinger som innvirker mest på oss andre. Samfunnet påvirker oss alle til å skape en personlig karriere og prestisje. Det ville være blindt å tro at ikke slike tendenser finnes også innadfor m-l bevegelsen.

Rolf: Det er viktig at ledelsen sjøl går i spissen for å gjennomføre de sakene de sjøl kjører fram-f.eks når det gjelder danninga av røde miljøer.

vise at det vi kjemper for ikke er grått og kjedelig. Ofte har vi hatt en tendens til å avfeie og stemple ting som "småborgerlig". Jeg synes f.eks. at mange natur og kjærlighetsdikt kan ha verdi selv om de ikke nødvendigvis beskriver røde faner, knytta never og revolusjon. Vi må bli så selvstendige kommunister at vi sjøl kan skille klinten fra hveten i det vi leser og hører. Blomster kan f.eks. være et utmerka symbol på kommunismen. Det er kapitalismen som legger blomster og natur under asfalt. Under kapitalismen vil alle menneskelige forhold være underlagt "kjøp og salg". Alt blir vurdert i penger og status. Under kapitalismen vil kjærlighet og vennskap mellom mennesker ødelagt av både utrygge og dårlige materielle leveforhold og en ideologi som virker oppsplittende. Ekte kjærlighet og vennskap utvikles mellom kollektivt innstilt mennesker. Det er dette vi kjemper for-det bør vi ikke glemme.

Walter: Det er ideer i m-l-bevegelsen til å si at kjærlighetsdikt av Rudolf Nilsen er bra, men kjærlighetsdikt av ikke-kommunister er noe møl. Jeg tror alt som framstiller kjærlighet som noe motsetningsfylt fungerer progressivt i dag. Dette i motsetning til alt fra Det Nye til Hamsun som framstiller kjærlighet som noe overjordisk og harmonisk. Harmoni mellom kjønnene i dag undertrykker kvinnene-akkurat som harmoni mellom klassene undertrykker arbeiderklassen.

INTERESSEKAMP ER VIKTIGST.

Rolf: Mye av dette er nytt for meg. Jeg bare lurer på hvordan arbeider ungdom vil reagere på blomster og romantikk. Det er jo ofte her at dyrkinga av "den sterke mann" er mest utbredt-tenk på deler av motorsykelungdommen.

DE RØDE MILJØENE?

skrive si n egen dialekt. Men samtidig må vi bekjempe riksmålet som er skapt av dansk kulturell undertrykkelse av norsk folkemål.

UNIFORMERING.

B-vik: Hvilken konsekvenser får denne uniformeringa?

Walter: Vi må huske at alt dette her er mye bedre idag enn for noen år siden-selv om det ennå er tendenser til uniformering. Når alle blir like, går det utover

sikkerheten. Tidligere kunne du peke ut m-l'erne på gata etter utseende og måten å prate på. Det må jo virke forferdelig dumt for en som hører m-l'ere fra forskjellige steder og som hører de samme ord og vendinger eller fraser-igjen og igjen. Dette tror jeg enda idag at mange opplever. Det er klart at alt dette isolerer oss fra massene. Og samtidig bekrefter det mange folk tror om kommunismen, nemlig et samfunn der alle skal være like noe grått og trist. Dette er en ide som er spesielt utbredt blant ungdom i dette landet.

Rolf: Men at et miljø former menneskene likt-er ikke det naturlig?

Walter: Det er klart at vi kan bekjempe sektarismen selv om det er en materialistisk lov at vi blir påvirket av miljøet. Jeg tror heller uniformeringa er et utslag av borgerlig autoritetsdyrkelse, fordi det er ledernes språk og stil som har slått gjennom.

LEDELSEN OG DERES STIL.

B-vik: Men er f.eks. "suffespråket" så utbredt blant ledelse idag? Mye viktigere er kanskje tendensen til å herme etter ledelsen på politiske spørsmål-blindt godtagning av det som kommer ovenifra. Hva mener dere om det?

Walter: Ledelsen i Rød Ungdom er meget bra. Men likevel er det en tendens blant medlemmene til å bøye nakken for ledelsen. Jeg tror ofte at ledelsen er for lite flinke til å oppfordre og lytte til kritikk fra medlemmer. Ofte får man inntrykk av at de ønsker å stå fram som ufeilbarlige. Jeg synes ofte de er for redde for å

Gro: Til og med i en liten enhet som i et smålag har du ofte bestemte typer: Styremedlemmene som prater mye og tar på seg alle oppgavene. De "vanlige" medlemmene som aldri får oppgaver og utvikle seg på og som sitter tause på møtene. Ofte er dette jenter. Så til slutt "outsiderne" som kommer av og til på lagsmøtene og ellers regnes som håpløse. Ofte kan dette skyldes mangel på rødt miljø at det utvikles slike rollemønstre.

JENTENE I RØD UNGDOM.

B-vik: Finnes det idealer som blir dyrka mer eller mindre ubevisst i Rød Ungdom som hindrer flere jenter i å bli medlemmer? At man f.eks legger vekt på slike egenskaper som gutta er opplært til?

Gro: Jeg kjenner ei jente i Rød Ungdom som er veldig glad i å tegne, og er litt, ja, romantisk innstilt da. En gang ble vi sittende å prate om hvor grått og trist det var på T-banen. Hun fortalte at når hun snakket med m-l'ere om slike og mere personlige og følelsesmessige ting, så var det mange som sa til henne: "Det er en borgerlig side ved deg det der". Si meg: hva skal vi med revolusjon om vi ikke skal skape fargerikhet, aktivitet og mangfold?

Walter: Sosialisme er ikke utelukkende at arbeiderklassen skal overta herredømmet over produksjonsmidlene. Dette er betingelsen for sosialismen, men sosialismens oppgaver er mye mer-den skal skape mennesker som har det trygt og godt-både materielt og følelsesmessig. Den store oppgaven er å frigjøre menneskenes skapekraft-å skape et nytt menneske. Vi skal skape himmel her på jorda. Dette er grunnleggende-forstår vi ikke dette vet vi ikke hva vi kjemper for. I dette perspektivet er det vi må se hvilke idealer m-l bevegelsen i dag fremmer. Jeg tror Rød Ungdom enda i dag har en stil som går på å være hard og følelseskald (alt annet er småborgerlig), nærmest ufeilbar og taletrengt. Det er klart at mest jenter, men også gutter, reagerer sundt mot og faller utfor denne stilen.

KUNST OG KJÆRLIGHET.

Tanja: Kunst er viktig når det gjelder å

fortsettelse side 15-spalte 3.

MILITÆR – politikk

FRAM FOR EN KOMMUNISTISK
MILITÆRTJENESTE.

Nå skal vi som driver med militær-arbeidet være de siste til å hase-
lere over disse problemene, -de er
i høyeste grad reelle. Men særskilt
spesielle kan de knapt sies å være,
tvert i mot, med små variasjoner er
dette de problemene som de aller
fleste m-l'ere møter når de skal
avtjene verneplikten. Dette er viktig
fordi den falske teorien om "oss med
de spesielle problemene" i motset-
ning til "alle de andre" nå brukes av
så mange kamerater at det utgjør en
helt avgjørende hindring for videre
framgang i militær-arbeidet.

om "spesielle" problemer

Siden bruddet med SF og oppgjøret
med den småborgerlige sosialismen
har m-bevegelseb gått inn for linja
med politisk militær-tjeneste. Så
langt er alt greit.
Men nå har det seg slik at en hel
rekke kamerater går rundt og mener
at denne politiske linja i og for seg
er helt utmerket og helt riktig for
bevegelsen, men når det gjelder
akkurat dem sjøl så stiller situasjon-
en seg noe annerledes. La oss da ta
en "kikk" på hva som er så "spesilt"
ved situasjonen til disse kameratene:
For det første har de ikke tid til å
ta militærtjenesten for utdanninga og
andre viktige saker må nå engang
foran.

Og for det andre er økonomien så
skral at de rett og slett ikke har råd.
Og for det tredje er kona en del plaget
med nervene, og det er ikke lett å bli
sittende igjen med en unge.
Og for det fjerde trengs de i den polit-
iske jobben de stiller med, der er det
vanskelig for andre å få løst på skik-
kelig vis, og da må det jo det være
viktigere enn å jobbe i militæret som
"alle de andre" kan gjøre.

VÅR LINJE

La oss derfor slå fast en del ting som
vel egentlig burde være selvfølgelig:
Da m-l bevegelsen i sin tid gikk inn
for politisk militærtjeneste, så var
det ikke slik at vi ikke skjønnte at
det vil oppstå praktiske problemer
for kameratene i dette året, og at par-
olen derfor måtte modifiseres og mis-
ter sin gyldighet for alle som kan vise
til slike praktiske problemer. Det
finnes heller ingen dekning for opp-
fatninger om at paroler om politisk
militærtjeneste skal tolkes liberal-
listisk, nærmest i retning av at:
"Dersom du kan ta deg tid og råd til
å avtjene verneplikten, så ser vi helst
at du gjør militærtjeneste framfor

sivilarbeid. Og vis du ikke finner det
altfor ubehaglig så foretrekker vi at
du tar en vanlig jobb i de store leir-
ene nordpå framfor at du sikrer deg
kontor-jobb ved en av de små avdeling-
ene i Oslo-området."

Tvert imot-når vi stiller parolen om
politisk militærtjeneste så er alt uti-
fra arbeidet i militæret er så viktig
(både strategisk, militært, m.h.t.
ungdomsmassenes velferd osv) at vi

prioriterer dette i de 12 eller 15 mnd.
det dreier seg om selv om et slik
avbrekk vil forårsake visse problem-
er. Disse problemene er som regel
ikke særlig forskjellige fra de som
annen norsk ungdom møter, og må finne
løsninger på- og her stiller vi med den
ekstra fordel at vi har et kollektiv,
nemlig laget, som kan og bør trekkes
inn for å løse eventuelle vanskelige-
heter som oppstår.

Nå skal vi ikke benekte at det finnes
ekstraordinære tilfeller hvor forhold-
ene er slike at bevegelsens behov
eller kameratens situasjon tilsier
at han forsøker å dimmitere. Men vi
vil understreke at det her dreier seg
om en handfull, som må tas opp og be-
handles av sentrale organer. Dette er
noe ganske annet enn det problemet vi
i dag sliter med i bevegelsen, nemlig
en utbredt oppfatning om militærtjen-
este som en slags privatsak og linja
om at "spesielle problemer" er dim-
me grunn.

SITUASJONEN NÅ.

En manglende forståelse for og ei
lettvint holdning til vårt militær-polit-
iske arbeid er alltid beklagelig, men
den kan bli skjebnes svanger når vi vet at

-de to supermaktene akselererer kapp-
rustinga i kampen om verdenshegemon-
tet, og at vest-Europa i dag er brenn-
punktet for deres interesser.

-Norge, med sin strategiske militære
posisjon, og sine store olje-forkomster
og sitt krav om utvidelse av fiskeri-
grensa må være forbreidd på militære
overgrep fra imperialistene innen
ikke altfor fjern framtid.

-krefter blant såvel politikere som
offiserer har begynt å ta til orde for
innføring av en vervet hær, og bruker
som et hovedargument den store dimme-
prosenten blant ungdommen.

-interessekampen blant soldatene,
Trædal-saka og Steinsjø-saka viser
at kamper etterhvert kommer på et
meget høyt nivå, og at marxist-lenin-
istene til tross for enda er få i antall
har kunnet ta ledelsen i disse kampene.

I en slik situasjon er det ganske uheldig

at det fortsatt finnes store deler
av m-l'erne som enten søker seg
direkte ut i sivilarbeidet, dimmer og
går over i sivilarbeidet, bare tar re-
krutt skolen for deretter å bare gå
over i HV, eller hvis de går inn, straks
finner seg en jobb som kontorassistent
fjernt fra soldatmassene.

KONKLUSJON:

For å rette på disse forholdene, må vi
sette linja med politisk militærtjeneste
ut i live som ei linje for hele beveg-
elsen.

Følgende tiltak må treffes:

1. Sjekk deg sjøl og forholdet til mili-
tæret! Det er best å komme ut tidlig.
Da oppstår det færre sosiale problem-
er og det er lettere å kjøre ut en rik-
tig stil ovenfor jevnaldrene rekrutter.
2. Ta opp i laget medlemmenes for-
hold til militæret. Diskuter med folk
som av "spesielle grunner" har tenkt
til å ta vanlig militærtjeneste.

3. Sørg for tidlig og nøyaktig rappott-
ering til sentrale organer. Fortsatt
får vi en del lapper av typen "Finn skal
i ut i flyvåpenet i april, tror jeg".
Det er ikke mye hjelp i!

Arbeidsstil og praksis

Vi er noen i en studiegruppe i forsvarret i Nord-Norge. Sirkelen er "En revolusjonær soldatpolitikk" som sikkert endel har vært gjennom, og kanskje gjort noen av de samme erfaringene som oss.

En av hovedvanskelighetene er å mobilisere folk til sirkelen og til annet soldatarbeid. Dette er tilfelle både når det gjelder å få tak i nye folk og få gamle til å komme på møter osv. I det hele tatt et gammelt og velkjent problem, men i høyeste grad aktuelt for oss i det militæret, hvor situasjonen er ganske spesiell.

En soldat er for det første bundet av regler og forordninger, som hele tida vil prente en inn i et visst mønster. Videre er dagene nokså like hverandre og innholdet i dem er bygd opp som en timeplan. Dette gjør hverdagen uhyre kjedelig og ensformig. Resultatet er at det er sløvheter og mangel på initiativ blant soldatene, samtidig som en blir prentet inn et bestemt mønster, og etterhvert oppfører seg og reagerer likt som alle andre. En annen viktig ting er den totale umyndiggjøringen av soldatene, og den muren en stanger mot hvis det er noe en er uenig i eller vil ha forandret. En merker etter 2-3 konfrontasjoner at det ikke nytter; befalet har bukten og begge endene. Samtidig er de så negative og likeglade hvis de skulle være enige med en og det gjelder å få gjennomført noe. Forståelse for din egen sak er en mangelvare. Et enormt og tungrodd byråkrati er også med på å gjøre soldaten umyndig når det gjelder ens egen sak. En har selvfølgelig tillitsmannsordning, men det er lite en kan gjøre med umyndiggjøringa hver enkelt soldat står overfor i hverdagslivet.

Resultatet er at det ikke skjer noe. Dette får de fleste til å gi opp, og bli helt likeglad med sin egen si-

tuasjon. I stedet for blir det å la "bra-er riktig.

kkesjuka" herje ellers en fyll for mye. Det viktigste blir å drømme seg vekk fra alt som har med militæret å gjøre. Skulle en sitte og tenke og prate om det ehle tiden, ville følgene bli meningsløshet og frustrasjon for de fleste. Hos soldatene er det derfor liten res-pons å få, når det gjelder politikk eller å skjønne at det nytter å ta opp kam-ppen og å gjøre noe med forholdene. Dette som er sagt her gjelder også undertegnede. Vi følger og opplever militæret som folk flest, og dermed blir vår praksis og arbeidsstil ikke slik den burde være. Vi er sløve og går rndt og prater "dimm" selv om vi vet det er feilaktig. Dette er kan- skje et resultat av borgerlige feil og tendenser hos oss, som vi har med fra det sivile. Men disse feila får bare så mye større konsekvenser for arbeidet i det militæret enn de ville gjort i det sivile. Dette pga. for- holdene vi lever under.

Vi nøler med å dra med folk, disku- tere med dem osv; er liksom "hem- ma" på en måte. Når vi diskuterer med de andre soldatene har vi lett for å jatte med. Vi vil liksom ikke ha skikkelig avklaring, men går som katten rundt grøten. Ofte har vi føl- elsen av at vi plager folk og er mas- serte og resultatet er at vi tørt gir opp. Det hele glir heller over i prat, noe som også vi er med på å drive fram eller ikke gjør noe særlig for å hindre. Vi vil liksom glatte over mot- setningene fordi vi er redd splid og uenighet, særlig med folk på rommet og i troppen. Andre ganger inntar vi en slik "superrevolusjonær" holdning overfor medsoldater, noe som bare støter dem fra oss. Vi er heller ikke flinke nok til å sette oss inn i folks egen situasjon, for deretter å disku- tere ut fra det. Ofte har vi lett for å fire i stedet for å stå på det vi mener

selinje. Den er preget av usikker- het og nøling på den ene sida, og til- løp til intellektuell hovmodighet på den andre. Vi greier ikke se på oss selv som en del av den revolusjonære bevegelsen, samtidig som norsk ung- dom i militæret. Videre er vi ikke i stand til å se enheten mellom oss selv, det vi står for og de andre soldatene. Likevel har vi en tendens til å ville, enhet for enhver pris. Vi lar i stedet vår egen politikk "drukne" i det andre soldatarbeidet.

Pga. dette har ikke de praktiske res- ultatene vært så gode. Men arbeidsstil og praksis har blitt bedre etter at vi fikk diskutert alt dette, og vi har og- så tenkt å fortsette med slike diskusjo- ner etter hvert. En annen ting vi dis- kuterte oss fram til, var at mye av disse feila har grunnlag i de konkrete forholda, og at det ikke skyldes så stor grad personlige, som det kanskje kan se ut til. Det er bare det at vi kjører samme politikk som i det si- vile, og det viser seg ikke helt å klaf- fe. Det må en litt annen linje til. Det vi vil oppnå med dette innlegget, er å gjøre kjent de erfaringene vi har gjort, og å få reaksjoner fra andre som har sett dette på en eller annen måte og kanskje gjort større suksess. Rundt omkring finnes det kanskje er- faringer som er for gode til at folk skal sitte med dem aleine. Vi ville også skrive litt om forholda i det militæret, fordi dette er noe som ikke bare angår de som er der eller som skal inn.

Hilsen noen kamerater i Nord-Norge.

sivilt/militært storlag danna

Sivile og militære lag har danna felles storlag.

Vi er et storlag i Nord-Norge som består av sivile og militære lag. Til tross for at lagene har eksistert len- ge, har vi ikke før hatt noe samarbe- id. De militære og sivile har hatt hver sine styrever og arbeidet med for- skjellige saker.

Gjennom først adskilte, og så felles diskusjoner fikk vi i vår full enighet om å slå lagene sammen. Vi har et styre av folk fra alle lagene, og vil forsøke å virke som et allmennelig storlag. Dette er det første "blandede" storlag vi har hatt, og jeg vil prøve å gi grunnene for sammenståinga. Forsvaret, eller riktignok det bor- gerlige militærapparatet, er det en- delte våpnet til undertrykkere. Å ta for lite hensyn til dette, vil være

skjebnesvangert. Den nasjonale og progressive bevegelsen er i framga- ng, men vi kan ikke regne med å opp- nå virkelige resultater hvis vi unnla- ter å regne med det norske NATO-for- svaret. For å oppnå seire i kamp- ene om de krava vi stiller i dag, må militærapparatet hindres i å ta del, som f.eks. ved streikebryteri eller direkte aksjon mot folk. I den endeli- ge kampen må det nedkjempes. Det er folkelig nødvendig for alle som driver med nasjonale og progressive kampsaker å studere forsvaret og forberede seg på å stå imot militære aksjoner.

Alle sivile lag i Rød Ungdom, ned til skoleelever, unge arbeidere og ung- dom i jordbruk og fiske må i større grad studere militærets rolle, enhver som er med på å legge opp vår poli- tikk, må være bevisst militærappara-

tets betingelses klassekarakter, Vi må forutsette maktavernes spill med militæret. De militære lagene må på sin side arbeide mer enn de gjør i dag med å studere og ta del i de kampene som foregår "ute i det sivile". som det er i dag, har våre soldater lett for å konsentrere seg utelukkende om soldatenes srilling. Liten eller ingen tid blir brukt til å vurdere hvilke kamper ute i samfunnet militæret kan bli satt inn i, og hvilken rolle de vil spille. Når en revolusjonær situasjon nærmer seg, kan vi ikke ha to deler av organisasjonen som er gjensidig usikre på hva den andre foretar seg. Da er det absolutt samstemmighet en forutsetning for at vi skal nå vårt mål. Den linja vi har i dag med adskilte lag, adskilte diskusjoner og fraksjonering er altså feil. Praktisk løses dette ved å slå lagene sammen der dette er mulig, og bevisst oppfostre kadre som har grep om såvel sivil som militær politikk. Dette må sjølsagt gjelde både gutter og jenter.

Men ikke bare våre organiserte må ha kontakt med hverandre. Det er ufravikelig massene som har kraft til å gjennomføre forandringer. Derfor har vi på vårt arbeidsprogram satt opp å arbeide for kontakt mellom militære og sivile. Vi har tatt utgangspunkt i det elendige fritidstilbudet vi begge har, og vil forsøke å skape et sted hvor folk kan møtes og hygge seg uten å blakke seg helt. Dette kan også hjelpe oss til å få kontakt med nye folk og soldater som nylig er stasjonert i området. Her kan ungdommen sjøl være med på å skape et miljø som er bygget opp med noe annet enn profit for øyet. Vi kan også dra nytte av denne sammenhengslinja på forskjellig vis. De sivile kan hjelpe soldatene til å holde kontinuiteten, det jevne arbeidet, oppe. Soldatene kan hjelpe de sivile fram med sine erfaringer fra de kampene de har vært med på på hjemstedet. Lagene og kadrene kan hjelpe hverandre fram ved gjensidig kritikk og støtte hverandre på mange vis (det er ikke

nødvendig å ramse opp her) Rød Ungdom blir ikke en virkelig revolusjonær organisasjon før vi har omstilt oss med det jeg nevner for øyet. Dette er også en omdanning, og vi må diskutere og endre oss og arbeidet vårt i tråd med dette. Spørsmålet om militæret må tillegges mye mer vekt enn tilfellet er i dag, ingen må tro at militærpolitikk, det er noe guttene driver med når de er i forsvaret. På de røde leirene må spørsmålet få mye breiere plass enn det ser ut til at de er tiltenkt. Røde Garde fant det ikke nødvendig engang å nevne militærpolitikk ved sin presensasjon av leirene.

Slå sivile og militære lag sammen! Diskutér forsvarets rolle og klassekarakter! fram for et revolusjonært Rød Ungdom!

for laget, Anders.

alternative velferdsaksjoner

Forsvarets sine fritidstilbud er dominert av borgerskapets sin kultur. Filmene som vises, er stort sett krigs- og voldsse filmer, godt oppsødd med sex. Ved leir min har Rød Ungdom sammen med SV folk tatt initiativet til et miljø opplegg. Vi leier et lokale utenfor militært område. Hittil har vi arrangert en progressiv kveld, og vi tok opp Trædalsaka. Møtet ble godt besøkt, det viste seg å være behov for noe skikkelig å ta seg til.

Møtet ble kritisert for å være sektersk dominert som det var av kampaker. Vi fant ut etterpå at vi la an på et forhøyt nivå og på neste møte må vi endre opp legget. Det er riktig å ta utgangspunkt i folkas sine behov. Perspektivet er et miljøopplegg hvor folk kommer for å diskutere saker (om militære og sivile problemer) i uformelle omstendigheter. Videre å trekke sivile med for å bedre kontakten mellom soldater og lokal-

befolkning.

Vi tar sikte på tiltak hver 14 dag, men det kommer mye øvelser i veien. La ikke slike ting stoppe initiativet. Vårt neste tema er tillitsmannsordninga. Sett i gang. -Bekjemp borgerskapets kultur! -Kjemp for et bedre ungdomsmiljø!

Soldat i nord..

debatt

JENTEKAMPEN - ideologisk eller materiell?

Vi har nylig hatt en diskusjon om jente kamp:

Som materiale til diskusjonen brukte vi "Hvordan oppsto kvinneundertrykkinga?" (utarbeida av Jenteutvalget) og siste BOLSJEVIK. "Er undertrykking materiell eller ideologisk?" -- Innlegg om jentekampen, spørsmål:

- 1) Er gutta eller monopolkapitalen vår hovedfiende?
- 2) Har gutta objektive interesser av å undertrykke jentene?
- 3) Hva er overordna i kampen - det ideologiske eller det materielle?
- 4) Spørsmåla som Jenteutvalget har stilt i BOLSJEVIK.

Til 1: Monopolkapitalen er vår hovedfiende fordi de tjener mest på undertrykkinga og har objektive interesser av å oppretholde den. Dette er mest p.g.a. at de må bruke kvinnen som reservearbeidskraft..

Når det er høykonjungtur (økonomien blomstrer) trenger de mye arbeidskraft, da blir kvinnene trekt inn i arbeidslivet. Når det er lavkonjungtur, blir de skofla ut. Monopolkapitalens ideologi (Myten om den gode mor o.s.v.) er her et viktig våpen.

Til 2: De gutta som har objektive interesser av sosialismen, har ikke objektive interesser av å undertrykke jentene.

Vi vil aldri få et sosialistisk samfunn hvis

1/2 av Norge skulle tørke støv, passe unger o.s.v. (selv om dette er viktig arbeid): Alle er tjent med at hele folket er i arbeid, etter revolusjonen når vi skal bygge et samfunn der profittbehovet er tatt bort. Her vil hvert enkelts arbeid ha betydning. Likevel undertrykkes jentene av guttene. Monopolkapitalens ideologi rammer også guttene, men på kort sikt har guttene flere fordeler enn jentene.

Jentene skal ikke føre kamp mot guttene som kjønn, men mot deres feil. Man må ikke føre kamp som splitter kjønn, men la kritikken tjene den felles kampen mot monopolkapitalen. Til 3: Det er viktig å se at det er visse forskjeller mellom jenter som går på skole og arbeidende jenter. De arbeidende er sterkt materielt undertrykt (lavtlønnsyrker, harde og usikre jobber); mens den reinte materielle undertrykkinga av skolejentene ikke er så stor. Eksempler på materiell undertrykking av skolejenter er opptakskrav til sjøguttskolen og husmorskolen, lånesatser, e.t.c. Når vi i dag ser at jenter søker til skoler som fører til dårlig lønna yrker som f.eks. kontordame, eks-peditriser o.l., er det et uttrykk for ideologisk undertrykkelse. Men, denne ideologiske undertrykkelsen er et resultat av et resultat av langvarig materiell undertrykkelse av kvinnene. Derfor er det i første rekke de arbeidende kvinnene -- jentene, som kan løse dette problemet ved å kreve rett til stabilt arbeid. Det er dette vi forstår med at arbeiderkvinnene må være de ledende i kampen for kvinnenes frigjøring.

DEBATT

13

...myten om den gode mor

Jentene som går på skolen må drive interessekamp for å få likedannig utdanning som guttene (like lånesatser - like opptakskrav o.l.), men skolejentenes kamp må også konsentreres i stor grad om ideologiske spørsmål - som reaksjonære holdninger hos lærerne, med-elever, skolebøker. Nettopp derfor må disse jentene vokte seg for ikke å bli feminist, men forstå at de må underordne seg arbeiderkvienes kamp, som må spille den ledende rollen i kampen.

Derfor blir det veldig viktig at skolejentene solidariserer seg med de arbeidende jentene og gir aktiv støtte til deres kamp.

HILSEN NOEN KAMERATER
I NORD.

TA ARBEID

Mange av våre medlemmer er i år ferdige med ungdomsskole, yrkesskole eller andre videregående skoler. Hva har dere tenkt å begynne med i høst? Vi mener at mange av der burde begynne å jobbe. Det er en kjensgjerning at mange av våre medlemmer har en småborgerlig eller borgerlig bakgrunn og har lite kjennskap til arbeiderklassen dårlig klassestandpunkt. Ved at dere jobber, vil dette kunne bedres. Det å arbeide i industrien vil også fjerne endel av de romantiske tankene mange har om arbeiderklassen. Dere vil kanskje oppdage at en må bruke andre ord og vendinger enn de dere har brukt til nå, dere vil med andre ord få et nærere og mer konkret kjennskap til arbeiderklassens levestett.

Teoretisk er alle enig i at arbeiderklas-

sen er den ledende klassen, og at vi må få større innpass i den. Den beste forståelsen for dette får vi gjennom praksis. Bare gjennom praksis kan vi lære at massene er de virkelige heltene.

Til dere som nå er ferdig med gymnaset, hvorfor skal dere absolutt begynne å studere? Hvis du alt har bestemt deg for det, ta deg i alle fall et hvileår og jobb i industrien.

De som ikke har bestemt seg for noe spesielt yrke, ta deg jobb og se om du kunne tenke deg å fortsette i industrien i stedet for å bli akademiker. Det er gode muligheter for fagopplæring flere steder, yrkesskolen kan eventuelt ta siden om en får lyst.

Til slutt litt om hva slags arbeidsplasser dere bør søke på. Det bør være en forholdsvis stor en slik at dere får diskutert med mange folk. Det bør også være en arbeidsplass som er tilslutta en fagforening slik at dere får muligheter til å sette dere inn i faglig politikk og jobbe med det.

Alle som ikke er ferdig med skolen bør ta en sommerjobb i 4-5 uker. Ikke bare for pengenes skyld, men også fordi det kan gi deg erfaringer som kan utvikle deg sjølt og Rød Ungdom. For en stund siden ble medlemmene av m-i-bevegelsen oppfordra til å gå ut i produksjonen, vi tror denne parolen fremdeles er aktuell. Hvis dere trenger nærmere opplysninger om hvor det er o.k. å jobbe, ta kontakt med distriktsstyrene.

Utvalget for unge :
arbeidere i O/A.

Hva med
UNGDOMSKOLEN?

Kamerater, debatten om gymnaset og yrkesskolen pågår for fullt i Bolsjvik (gymnasloven). Bra er det. Men debatten om ungdomsskolen ligger i dødvanne. Gang på gang kommer det nye sparetiltak og en stadig rasjonalisering. 5-dagers-ukamer innført, kursplaner og normerte prøver blir brukt. Ungdomsskoleelevene er kanskje de som er mest undertrykt og diskriminert. I mange tilfeller er de tatt fra sine demokratiske rettigheter. Eleverådet på de fleste skoler fungerer ikke. Men i oss ligger det et hat til det bestående samfunn. Dette kommer fram på forskjellige måter. Noen blir narkomane, noen blir alkoholikere, noen gir fæen i alt og blir passivisert, men heldigvis blir noen bevisst over sin egen situasjon og organiserer seg. Her har Rød Ungdom en oppgave. Kampviljen er stor blant oss. Rød Ungdom hadde som mål at 1/3 av medlemmene var ungdomsskoleelever. Er det oppnådd? For en tid siden var også vi høyest prioritert i Rød Ungdom. Hvor ligger de nå? Som vi alle vet er det fremdeles undertrykkelse av jenter i Rød Ungdom. FRamskredne kamerater undertrykker dem bl.a. i diskusjoner, i praktisk arbeid osv. Dette er også tilfelle når det gjelder ungdomsskoleelever. Vi er ikke så skolerte som gymnasiastene. Et skritt på veien mener jeg er at vi har fått egen avis som selger godt. Uredd har fylt et tomrom. Jeg tror dette er viktige saker å diskutere, og dette innlegget er ment til en videre diskusjon. Kom igjen ungdomsskoleelever, skriv til Bolsjvik. Redaksjonen stiller sikkert spalteplass til disposisjon.

Kameratslig hilsen Ungdomsskoleelev,
Nordland.

Opptakskriterer

Disse to innleggene er saksa fra en intern lokalavis på vestlandet.

red.

Jeg vil ta for meg hva jeg mener bør være opptakskriterier for gymnasiaster: En gymnasiast som på en eller annen måte har deltatt i interessekampen eller annet progressivt politisk arbeid og som vet hva Rød Ungdom står for, mener jeg kan taes opp i Rød Ungdom uten å ha gjennomgått noen stydesirkel. Forutsetningene er sjølsagt at det blir drevet god intern skoling og at han/hun har vilje til å sette seg inn i de sakene de er usikre på. Dersom det kommer et helt ukjent menneske til et Rød Ungdom lag og vil melde seg inn, mener jeg det vil være nødvendig med et par studie eller diskusjonsmøter før vedkommende blir opptatt. Dette å bli en masseorganisasjon betyr at ALLE som VIL jobbe i Rød Ungdom skal få lov til det, selv om de ikke har et høyt teoretisk nivå. Men de må ha vist gjennom praksis eller diskusjonene at de står på folkets side. Vi må hindre at agenter og uvedkommende blir medlemmer. Gymnasjente.

Vi må vurdere hvert enkelt person om han/hun er moden for medlemskap. En person som vil være med fordi han mener linja vår i fritidskampen eller YLI-spørsmålet er god, men han har ikke noe annet grep om politikk. Han bør skoleres på forhånd eller så kan vi risikere gjennomtrekk. Da vi i vår åpna slusene, klarte vi omtrent å tredoble oss. Vi fikk mange nye, uskolerte folk som vi ikke hadde grep om i det hele tatt. Dette, sammen med en del andre årsaker, førte til en del utglidning i sommerferien.

Vi har også mista et par på veien. Nå først har vi klart å få de som meldte seg inn i fjor vår til å være med på en skikkelig måte i arbeidet. Grunnende er blant annet mangel på studier (de hadde ikke anelse på politikk og kaderproblemer i laget). Dette er nå tatt grep om. Vist folk har et nogen lunde grep om vår politikk, kjenner hva vi står for, og er sosialist/progressiv/radikal, kan de bli med uten noen studiesirkel. Et hovedkrav er at folk skal kjenne hva vi står for - ting som væpna revolusjon at vi støtter Stalin etc. må ikke skjules for noen, slik at folk ikke trekker ut p.g.a. ting de ikke visste før de meldte seg inn. Big.

Siste frist for innlevering
av artikler er før den 12.
i hver måned.

red.

...om å gå over GLOMMA med Morgan Kane i sekken

KULTUR=KUNST=BLIKKFANG? Nei!

I forslaget til Beretning blir kultur-kampen behandlet i forbifarten og overfladisk. Derfor er det rom for misforståelser, men jeg tolker forfatteren bl.a. i avsnittet; Svakheten og feil nå, mener han/hun at spørsmålet om kulturen er et spørsmål om å tillemppe en ungdommelig metode i R.U. arbeidstil, om å skaffe R.U. et blittfang.

Dette er å redusere kulturen til rød PR, til en propagandaform. Men kultur er hverken bare en stil i arbeidet eller bare kunst, det er begge deler + mye mer.

Jeg mener ikke å starte en spissfindig diskusjon om begreper. Men hvilken oppfatning vi har om hva kultur er, bestemmer hvor viktig vi synes den er. Jeg mener at Beretningas syn åpner for feil. Det vil jeg komme tilbake til.

HVA ER KULTUR?

Å gi en eksakt definisjon er vanskelig, og vel heller ikke nødvendig. Men en del eksempler kan vise kulturens omfang og betydning i klassekampen. Hvert ord en sier, hver tanke en tenker, hver dagdrøm en drømmer er formet og utviklet av generasjonens arbeid, dvs. er kulturelt betinget.

Altså: Når en klør seg i hodet i stedet for magen når en tenker er det ingen tilfeldighet. Heller ikke at en blir offer for den romantiske kjærligheten eller at en danser sheik og ikke sprinar. "Kulturen lever i alle våre bevelgelser," sier Jan Myrdal, en svensk kommunist. Derfor er det like umulig å oppnevne en ansvarlig for kulturen for f.eks. sommerleirene som det er å oppnevne en ansvarlig for proletariates diktatur.

Dette forteller i hvertfall 1) Kultur-diskusjonene må ikke forbeholdes kunstene. 2) Å få grep om kulturen er en nødvendig forutsetning for korrekt å tillemppe marxist-leninismen på den norske revolusjonen

Kulturen under kapitalismen.

Under kapitalismen er det en lov som overskygger alle andre for den herskende klasse: "Akkumulering eller død". Den voldsomme jakten etter profitt bryter ned alle menneskelige forhold og tradisjoner. Smil blir til tannpasta-smil, kjærlighet blir til Mitt Liv-romantikk, elskov blir til porno og prostitusjon, og idrett blir til big-business. Alt får karakter av vare og kan kjøpes og selges. Det lite hyggelige resultatet blir fremmedgjøring, isolasjon og oppsplitting folk imellom.

Samtidig driver monopolkapitalen en bevisst indoktrinering i sin egen verdensanskuelse. Herskerne har lang erfaring i å herske. De romerske keiserne ga slaveene sirkus, Hitler ga fangene porno, i dag får vi begge deler og mer til servert på den daglige menyen. Og her er det spiseplikt! Vi skal sløves og passiviseres. Vi skal miste tiltroen til oss sjøl (bare eksperter veit osv.) Vi skal innpodes en herre knekt holdning.

En ting må være helt klart: Dersom borgerskapet klarer å frarøve folket dets kultur vil folket aldri kunne lage noen revolusjon i dette landet. Eller kan noen tenke seg frigjøringshæren vandre over Glomma med Morgan Kane i sekken og Det Nye i handa?

Jeg tror at kampen i overbygningen, kampen om kulturen er viktigere i Norge i dag enn det den var både i Kina og i Sovjet.

- Den direkte undertrykkinga og nøden var hardere. Folk hadde ofte valget mellom å sulte ihjel eller slutte seg til kommunistene for å jage bort godsetene. Nå har folk mer tid til andre ting.

- Den herskende klassens påvirkning er mer konstant og gjennomgripende. (jfr. TV, radio, aviser ol.)

- Den sosiale isolasjonen (jfr. blokkgettoene) som bryter ned samhørigheten, verdifelleskap og tradisjon hjemmefra. Folk mer hjelpeløst overlatt til borgerskapet.

- Mer fritid, som oftest betyr stort konsum av borgerlig ideologi. (jfr. Kiosk-litteraturen som særlig ungdom kjøper)

- Og viktig, for oss som ungdomsforbund ungdom, går lenger på skole og påvirknes til å bli "gagnlege menneske i heim og samfunn"

- En utbredt interesse for kultur og kunst hos ungdom. (jfr. platesalg og bibliotek-utlån)

- En ganske omfattende mot-kulturell bevegelse av mer eller mindre folkelig og proletært preg. Bl.a. undergrunns-litteraturen som solgte i 35000 eks. i 1973, interessen for det kollektive samværet ved visefestivaler ol.

SYSTEMATISK JOBBING:

Derfor må kulturkampen bli en integrert del av klassekampen, og ikke noe vi bare driver med på si eller i ny og ne. Det kreves systematisk jobbing for å gjenopplive, forsvare og utvikle den kulturen og kunsten som arbeidende og kjempende mennesker gjennom generasjoner har skapt av sine håp, lengsler og følelser. Det er en strategisk nødvendighet.

En kultur som ikke forvrer virkeligheten, som retter oppmerksomheten mot det som er viktig, som går mot fremmedgjøring osv., og som dermed retter seg mot den borgerlige kulturen er det folket trenger.

Innafor denne enhetsfronten har kommunister ei særegen oppgave-vi må fremme arbeiderklassens kultur, dvs. en kultur som peker framover mot kommunismen og sosialismen. Å kjempe for det er å kjempe for det kommunistiske menneskesynet. Vi må utvikle en kultur som setter kollektivet over individet, samarbeid istedenfor konkurranse, som lærer mot, offervilje og utholdenhet. DET er denne kulturen som må prege det Røde Miljøet På den ene sida vil det være et alternativ for ungdom som vender stress-samfunnet ryggen, på den andre sida et sted hvor den kommunistiske kulturen blir propagert og forsøkt praktisert. Rødt Miljø vil ikke lenger bare være blikkfang.

HVA HINDRER OSS?

Jeg tror det eksisterer en del feil som bremser kulturarbeidet.

1) En mekanisk oppfatning av mennesket som har som nødvendig konsekvens at kampen om kulturen systematisk undervurderes. En slags "folk lever av brød aleine" tenkning. En ide som går ut på at bare den rene interessekampen kan gjøre folk til kommunister.

2) En overvurdering av ungdommens interesse for hva som vanligvis kalles politikk. Vi veit at svært mange vi kjenner er opptatt av andre ting. Da kan vi gjøre to ting: Gi faen i virkeligheten eller endre politikken vår. Vi gjør sjølsagt det siste.

3) En undervurdering av kraften i den borgerlige påvirkninga. Ungdom som er lenket til herskernes kultur vil være lenket til herskerklassen.

4) En oppfatning om at kultur, det driver vi med for å gjøre oss mer populære. Men borgerlig kultur er undertrykkelse, det skaper problemer for folket, derfor er det vår plikt å ta opp kampen også på dette området. I full bredde.

FULL MED INTERESSEKAMPEN?

Nei, absolutt ikke. Det er bare den som kan reise store masser til direkte kamp mot stat og kapital, det er den som må danne grunnlaget for et oppsving i kulturarbeidet. Men vellykka interessekamp er igjen avhengig av at vi på den ene sida utvikler en kunst som kan skape liv og røre rundt kampen, på den andre sida utvikle en stil og kultur som gir folk tillit til seg sjøl og sin egen skaperkraft. Men kulturkampen må også drives uavhengig av int. kampens flo og ebbe. Eks. Rødt MILJØ, aksjoner for skikkelige filmer i bygda/byen, opprette progressive boksirklær, arrangere film- og kulturkvelder, aksjoner mot mote-jaget misse-konkurranser, arrangere fotballkamper, starte gratis gitarkurs osv. osv.

Walter

DEBATT

15

PETTER SKRIVER I BOLSJEVIK-5/74

om Rød Ungdom og gymnaskampen. Etter å ha tatt del i gymnasarbeidet våren-74, mener jeg å kunne si at hovedtendensen har vært et skritt mot høyre. For å få full forståelse, tror jeg det er nødvendig å gå tilbake til diskusjonen om nominasjonene til Sentralutvalget i NGS (SU):

RØD UNGDOM og GYMNASKAMPEN

I vårt lag var ei tid uenighet på spørsmålet om det var riktig av oss å stille kandidater til det nye SU. Mindretallet--deriblant meg--mente nei utfra denne begrunnelsen:

- 1) Arbeidet i distriktsutvalgene må prioriteres, det er der kampene finner sted. Det er veldig vanlig å legge alt ansvar på SU blant gymnasiastene.
 - 2) Vår linje ville sannsynligvis komme i mindretall i det nye SU (jfr. valgkomiteen)--det ville være lite vi kunne få utrettet. Vårt arbeid måtte konsentreres i Landstyret for å få pressa SU til å innnta en riktig linje.
- Hvilke feil ble gjort på gymnasene???
- A) Opportunismen slo ut i full blomst. Vi var redde for "kommunitshets" og kjørte svært forsiktig. De færreste steder våget vi å stå fram som kommunister, selv ikke ved direkte spørsmål. Og hvor mange skoler kom det ut lagsaviser på---??? -- for ikke å snakke om alle de skolene som hadde RØD DAG med bokdisk og salg av Røde Garde.
- B) Brudd på den demokratiske sentralisme-aksjonisme.
- Mange steder er det vanlig å velge nye, uerfarne medlemmer inn i lagsstyrene, for at de skal "utvikle seg". La oss slå fast en gang - dette er FEIL. De mest

erfarne kadrene skal sitte i styrene på alle plan. Kaderfostringa skal i all hovedsak skje gjennom ekstert arbeid, vi trenger kampglød - ikke innadvendthet. Dette resulterte i at lagsstyrene ikke maktet å lede våre kamerater på skolene, forbreidelsene maglet fullstendig enkelte

steder. Resultat: Ingen kampleidelse - noe som bare kan gi seg utslag i aksjonisme. C) Forholdet til SVU. Som kommunister er vi motstandere av politisk hestehandel - ikke bare i teorien. Selv om vi på enkelte skoler sto svakt, var det feil å støtte SVU-ere søp som kandidater til landsmøte. Stille til valg på vår L linje, gi startskuddet til diskusjon om kamp - eller halehengslinje, - og ta heller et nedr nederlag i første omgang. Vi kan aldri seire uten kamp. Vier villig til enhet med SVU, men på klassekampens grunn. Der hvor vi samarbeidet, skjedde det oftest på opportunistisk vis, på SVU's vilkår.

--- Dette var mye kritikk, men når resultatet, tross alt, ble brukbart, vitner det om hvilke enorme muligheter som ligger foran oss. Men dette krever politisk kamp.

La ikke omdanninga bli "utvanning" - gjør Rød Ungdom til en kommunistisk masseorganisasjon.

ACHMED KIPCHO
VESTLANDET

Rødt miljø. ...forts

Gro: Dyrkinga av "den sterke ener" er dypt reaksjonært--ja fascistisk. Slike ideer må vi bekjempe, men ikke på den måten at vi angrep folk moralsk og ovenifra og nedad fordi de har slike ideer, leser Det Nye og Morgan Kane osv... Walter: Vi må være flinke til å spille på alle ti fingrene--ta utgangspunkt i ungdoms sunne interesser. F. eks. blant motorungdom kan vi sette igang kurs om motor, peke på hvordan motorfabrikantene lager motorer som bare holder noen år for å få solgt nye.

Tanja: ET liknende eksempel: Jeg har hørt at m-l'ere si at det er proletært å drikke fordi arbeidsfolk gjør det. Men rusgiftsmisbruk er skapt av undertrykkelse og opprettholder undertrykkelsen. Vi skal ikke tilpasse oss massenes tilbaketriggende ideer, selv om disse ideene av og til kan være svært utbredt.

B-vik: Tilslutt: Ingen av oss var uenig i at interessekampen danner det materielle grunnlaget for oppbygginga av de røde miljøene. Uten interessekampen vil de sakene vi har tatt opp her være tomme drømmer som henger i lufta. Bare i kamp mot kapitalismens materielle undertrykkelse, vil folkets skapekrefter gro, Folke-miljøet og folkekulturen ha vekstvil-kår. (jfr. EEC-kampen). For at dette skal lykkes må vi ha tusenvis av kommunister som går i spissen for folkets kamp--også på det miljømessige og kulturelle område. Dette skal de røde miljøene hjelpe oss til.

Om kommunevalget

I AKP har diskusjonen om AKP's stilling til komune og fylkestingvalgene senta for lengst. Det er viktig at vi får igang debatten i Rød Ungdom, slik at vi kan få et bedre grep om politikken og kan være til nytte i det forestående valget. I tillegg vil Rød Ungdom ha helt spesielle oppgaver i forbindelse med ungdommen. Sett igang kamerater!

VALG

Snart starter sirkuset igjen. Vi kan allerede merke det på debatten om hvem som skal lede DNA, på at Høyre vil ha samarbeid med de andre borgerlige partier med de "sosialistiske" DNA osv.. Alle de borgerlige partienes målsetninger er å få flest mulige taburetter slik at de kan administrere borgerskapets diktatur. De vil mele sin egen kake, styrke sine respektive partiets taktiske situasjon på tinget etc; Det er fortrinnsvis ikke ønske å ta vare på massenes interesser som driver dem. Til tross for vakre ord FØR valget, eller mulige velmenende kandidater, handler disse partiene ikke i samsvar med massenes ønsker og behov. SV på tinget har stort sett gått inn for en halehengs politikk ovenfor DNA. Det siste er deres krampaktige forsøk på å bortforklare at de stemte for ilandføring av olje i utlandet mot deres egen programpost: det er en skole i opportunisme (jvf Orientering 25-74)

TJEN FOLKET

Det er parolen som er rettesnor for

alt vårt arbeid. Det betyr at den også må være det i forbindelsen med dette valget. Ved å stille opp arbeidsfolka krav i den likale valgkampen, ved å trekke folk bort fra DNA, ved å styrke klassekampen på alle nivåer er det vi kan tjene folket på i denne valgkampen.

Vi bør også gå inn for å styrke partiet da dette er massenes organiserte fortrøpp og de eneste som er i stand til å lede massenes kamp nå og på lengere sikt. Listen vi dermed velger å stille må ta utgangspunkt i bl. a. dette.

SKAL VI STILLE LISTER ELLER BOIKOTTE?

Jeg mener at AKP bør stille til valg på en eller annen måte. Lenin har stilt opp noen retningslinjer for når vi bør boikotte, for eksempel i revolusjonære tider, men det holder ikke nå. (Jeg tar mulige forbehold om situasjonen i 1975, men jeg tror ikke den har endret seg så mye til da) Et annet av hans argumenter som har vært vårt hovedargument tidligere, nemlig at partiet har vært for svakt, holder ikke lenger. Det har vist seg gjennom Stortingsvalget i fjor.

Det vil også være mange positive sider ved å stille til valg. Hele landet kommer til å konsentrere seg om valgene, og det er en utmerket anledning til å få ut vår propaganda. Vi vil antakeligvis også få dekning i i massemedia av ulik art. Vi vil kunne trekke de små lokale sakene i større perspektiv og vise forholdet

Tap for Trygve i 1972.
Tap for Trygve i 1973.
Hvem taper i 1975?

komune-stat sentralisering osv mye lettere. Det er flere måter man kan velge mellom.

1. Reine partilister.
2. Landsomfattende forbund med SV.
3. Lokale fronter.
4. Valgforbund av Rød Valgallianse type.

Jeg skal ikke gå inn på de forskjellige formene i detalj, men bare nevne litt kort om hvorfor jeg forkaster de andre til fordel for Rød Valgallianse. Sjøl om Lenin sier det er allment riktig for et kommunistisk parti å beholde sin uavhengighet, mener jeg det er vanskelig reint praktisk å stille egne lister slik at det ikke lar seg gjøre. Partiet er ennå så lite, at det i de færreste kommuner ville bli noen lister. Dessuten vil det innebære en så stor sikkerhetsmessig risiko, for vi måtte i tilfelle offentliggjøre så enormt mange på landsbasis at store deler av organisasjonen ville bli blottlagt. I den langsiktige kampen går vi inn for å forene alle som lar seg forene og dette prinsippet bør også lede oss i den daglige kampen. Dessuten ville det være "venstre" å ikke å ha noe tilbud til de uavhengige som det er ganske mange av. Jeg tror det er meget urealistisk å få et landsomfattende forbund med SV. Alle erfaringer fra massekamper det siste året har vist oss at de legger seg opp til DNA og forsøker å isolere oss. Sjøl om alternativet ikke helt kan utelukkes, tror jeg det vil bli å kaste bort mye tid og krefter til ingen nytte. Dessuten har de gått så mye til høyre at det ikke lengre er sjølsagt at det er ønskelig med samarbeid fra vår side. Formen lokale fronter synes jeg derimot må diskuteres ganske nøye. Det er helt klart at de vil være med på å styrke den lokale kampen, og at man mye lettere vil få samarbeid med andre progressive og muligens hele lokalavdelinger av SV. Det er mange saker man kan enesse om, f.eks. sjukhusnedleggelse, pendling, fiskerigrensa osv. Vi vil også kunne delta svært mange steder, og muligens få noen mandater. (sjøl om ikke dette er det viktigste). Men likevel mener jeg ikke dette holder. Det vil bli for store forskjeller fra kommune til kommune, og jeg mener at partiet dermed vil forsvinne på landsbasis. Videre synes jeg det er viktig ikke å spre kreftene for mye. Vi har ikke uanede ressurser å øse av.

FRAM FOR RØD VALGALLIANSE.

Jeg anser det for å være den beste og eneste løsningen på landsbasis ved dette valget. Det bør være et sentralisert opplegg, sjøl om vi i tillegg bør være de dyktigste til å kjempe fram de lokale sakene i valgkampen. Denne formen gir oss en rekke fordeler. Vi fratar oss ikke muligheten til å stå fram som et landsomfattende alternativ til SV. Det vil si at vi er den eneste store fronten fordi SV da er et parti. Det er viktig at det er en front bygd på dagsaktuelle saker. Det trengs en skarp markering mot DNA, ikke den linja som SV ser ut til å lagt opp til.

Videre kan vi kompensere at vi ikke har egne lister. Blir fronten omtrent som stortingsvalget i fjor, kan vi lett komme inn på kommunenes avhengighetsforhold til staten og avsløre dens klassekarakter. Vi kan også avsløre SV og DNA's forhold til for eks. Sovjet, olje etc. Og vi vil få fram helheten i vår politikk noe som er en fordel ettersom valgene helt sikkert vil bli gjort rikspolitiske av de andre partiene. Og vi vil få fram helheten som trengs siden det både er valg

til kommuniststyret og fylkesting. Rød Valgallianse er kjent for velgerne allerede og vi forvirrer dem ikke unødig ved å stille under forskjellige navn hver gang. Dessuten vil det være et apparat som kan drive fram lister i de svakere kommunene. Uhyre viktig blir det også at vi får aktivisert massene i fronten i valgkamparbeidet.

Men det er klart at et slikt arbeid også har sine begrensninger. Fronten kan bli for trang, og det vil være liten sansynlighet for å få med venstreorienterte avdelinger. Dette mener jeg likevel kan løses ved at det er unntak fra denne linja for det, der i landet det er grunnlag for det, der en lokal front vil være mer fordelaktig, men det må i tilfelle vurderes konkret i hvert enkelt tilfelle.

Noen steder vil det være vanskelig å reise Rød Valgallianse og heller ikke være muligheter for en lokal front. Her må man da aktivt gå inn for boikott. Det holder ikke å oppfordre folk til å stemme SV fordi de er "litt" bedre enn andre. Det er de nødvendige vis ikke, og i alle tilfelle er det ikke

vår linje å be folk å støtte noe annet enn det vi går inn for sjøl. Det er mange ting jrg ikke er kommet inn på her, bl.a. hva vi bør legge vekt på i programmet, hva som blir Rød Ungdoms fremste oppgave i forbindelse med valget og mye annet, men det får heller komme senere. Jeg utfordrer alle medlemmer av Rød Ungdom til å sende inn innlegg til Bolsjevik for å få en livlig diskusjon om alle sider ved kommune og fylkestingsvalgene 1975.

Bergtora.

Den krokrygde mannen og de skrikende sjøfuglene er de eneste som er tilbake ---